

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. IV. Ejusdem coronæ adumbrationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

litus sapimus, secunda rectum auferunt, aduersa secun-

dum multitudinem, inquit, dolorum moorum in corde meo, consolationes tuae latificaverunt animam meam. E spinis nascuntur rosae.

§. IV. Eiusdem corona adumbrationes.

§. V. De cocinea Christi veste.

Agrippae regis Iudaeorum Iudificatio.

Agrippae regis Iudaeorum Iudificatio. Gertimē tulit Philo, nec id sanē concoquere potuit, quodd Flaccus Alexandria Praeses dissimularit, Iudaeorum regem Agrippam a plebecula & pueris, quamvis absentem, irrideri. Ludificatio ista in hunc ritum adornata est. Carabas homo stultus per vias aberrans in gymnasium ab eis vi pertractus est. Huic coronam chartaceam imposuerunt, pro scepro fragmentum arundinis inseruerunt dextrae. Hunc ludicrum regem loco spectabili stauerunt, & Marin salutarunt, quod Syris Dominus est. Sciebant enim Agrippam esse Syrum. Hanc injuriam Philo indignissime tulit, nimirum Caesaris amicum, & a Romano Senatu honoratum, adeo procaaciter derideri. Sed, o mi Philo, quam multo & in immensum major fuit injuria, cum Regem caeli sic irrideret milites Romani, applauderent Pontifices Hebraei! Itane tam gravis despiciatus fuit, Agrippae simulacrum despiculo haberi; quantus erit, non Caesaris amicum, sed Dei Filium irrisu tam saedo ludificari, ignominiam tam cruentis appetere, & ut mancipium abjectissimum habere? Hinc * Godefridus Bullionius Dux Lotharingiae, qui anno Christiano millesimo nonagesimo nono, ipso Parasceves die, quo Christus in crucem actus, in muros urbis obsessae primus evasit, & Hierosolymam recepit, rex ibi totius exercitus consensu proclamatus, numquam tamen sustinuit coronari auro, ubi Dei Filius fuisset coronatus spinis. Ita Bartonius, Sigonius, Onophrius, Genebrardus, Siebertus, Gordonus, Gaulterus, alii testantur.

* Ad annum 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. alios Gordonus ait Hierosolymam die 9. Iunii captam obsideri die 11. Iulii captam. Gell. lib. 7. Noct. Attic. cap. 4. Servorum venditio.

Philip. c. 2. vers. 7.

Amore Christus emicitur.

Ps. 22. v. 4. Job cap. 6. vers. 10.

Ala. cap. 14. vers. 12. Christus nos docet ad beatitudinem non esse aliam viam quam arctam & asperam. 2. Cor. 1. 6. v. 4. & 5. Bernard. serm. 5. de omnibus sanctis.

Servi olim (quod Gellius me docet) vendebatur sub coronâ, quae mercis venalis signum erat, ut apud nos fasciculus straminis. Christus pridie suae mortis a suomet discipulo velut servus est venditus, sed quia mercatorem facti penituit, nec ei satis pretii solutum, stat deinde Christus sub spinoso serbo ut servus, & venalem sese proponit sub coronâ. Nempē semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus. Ita se nobis omnibus exponit vancum. Nemo nostrum tam egenus est, quin servum hunc possit emere. Sed quanti addicitur quo emendus est pretio? Amore. Ama illum, & emisti, jam tuus est. Verus amor Christi cum Christo sic loqui solet: Mi amantissime Domine Jesu, & agere & pati fortia pro te paratissimus sum. Virga tua & baculus tuus ipsa me consolata sunt. Insuper & hac mihi sit consolatio, ut affligens me dolore, non parcas. Mi Pater, modò tuus ego sim filius, castiga me, flagella me, prout tibi visum. Ego meam voluntati tuae quam integerrimè subijicio. Arumnatum nihil à te avellet me, non fames, non sitis, non pauperies, non infamia, non dolor, non morbus, non ipsa mors. Spinis tuas & ego sentire cupio. Nolo delicatum esse membrum sub capite spinoso. Ita sentit & loquitur verus amor.

Non servi autem tantum, sed & victimae coronis vinciebantur. Lytenses Paulo & Barnabae sacrificaturi, coronas & tauros offerebant. Christus pro nobis immolandus, jam jamque trahendus ad crudelem aram, magna profusū victima, & ideo etiam stabat coronata, sed spinis, ut probe demum caperemus ad immortalitatem beatam non esse aliam viam, quàm arctam illam & asperam, spinis plenam. Hac ipsâ viâ contendendum ad vitam, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in multis patientiis. Hanc viam caput praerit, cur membra reluctentur sequi? Pudeat, inquit Bernardus, sub spinoso capere membrum fieri delicatum. Via ad inferos ampla & plana, rosis sparsa; sed terret exitus, spinis horridus. Sequamur eâ, quâ praecedit caput nostrum; ibimus tuti. Non è paradiso, sed è cruce in paradysum itur. Hanc viam rex David tenens, Secun-

Atum est, sub prima Orbis incunabula, in paradiso vestes geminae sunt amissae: Innocentiae alba, immortalitatis purpurea. Illam in Herodis aula Christus reperit, & collo mox injectam cum gaudio asportavit. At verò immortalitatis purpuram in praetorio Pilati Christus invenit, nec distulit, quin statim à laeta inventione ista in sublimem locum evaderet, & civico populo purpuream hanc vestem denudò repertam ostenderet. Nec enim se continuit, quin protinus de inventa veste gaudium suis civibus participaret.

Hoc, rubrum vetus, lacerum vestimentum ludibri plenum. Nam uti corona ignominiae & cruciatibus referta, sic arundo cava, & scissa purpura dolores atulit & irrisus. Coronâ hominem arrogantem, & undine morionem, cocco ambitiosum regni affectatorem, plectere tortorum mens erat. Evangelistae chlamidem appellant. Hoc vestimentum Ducibus, regibus Macedoniae, Imperatoribus usitatum. Primus Romanorum usus est chlamide rex Numa. Iulius Pollux cenfer fuisse talarem quâ induerentur jam armati.

Sed forte quaeras: Unde color tam pretiosus? quid ostrum & murex? Quæstio vana hoc loco, & nihil ad rem. Magis seria hic movenda. Illud tamen non videtur penitus silentio transmittendum. Cum Mattheus cocineam chlamidem, Joannes purpureum vestimentum vocet, existimavit Ambrosius duo fuisse vestimenta, tunicam & chlamidem. Sed Athanasius conciliat dicta, & communis est sententia, fuisse vestem unicam. In amore ac deliciis, & magni semper pretii fuit purpura. Cortinae ac velum Arcae purpureum fuit, uti & Holofernis conopeum. Joseph in Aegypto, Daniel in Babylone, honoris causa, purpurati. Romani regem honoraturi ut amicum, togam ei purpuream mittebant, quæ & picta dicebatur. Ita rex Alexander Jonathan Hebraeo Principi in signum amicitiae coronam auream & purpuram misit.

Purpura Christo injecta summo ludibrio, perinde ac si ei tamquam regi populus Romanus regium hoc ornamentum misisset, ut ita illius divini ad populum sermones & miracula publice irriderentur. Inter purpuras pretiosissima fuit, Plinio teste, dibapha. Quæ nomen inde sortita, quod esset bis tincta, veluti magnifico impendeo. Christi purpura verissime dici potuit dibapha, seu bis tincta, & muricis ostro, & Christi sanguine, cuius vel guttula pretiosior Orbe toto. Ut pretiosissimus hic liquor eliceretur è corpore, praemissa est missio sanguinis, quem subtraxerunt milites flagellis & spinis. Hinc pannus ille cocineus sat reperit sanguinis quem biberet. Quò abis, ô amor? Nostrò bono factus est Christus offector purpurarius. Sed reverà purpurissimum istud magno ei stetit. Hæc tamen omnia, inquit amor, paratissimus patior, si opus, graviora passurus, modò tu ames te amantem.

Porrò purpura, inquit Pierius, pudoris & verecundiae nota est: in Christo nota fuit ludificationis & ignominiae. Dum enim ineret tenebras penderet in cruce, à duobus saltē, Centurione & latrone Dominus & Dei Filius est proclamatus. At verò cum in alto staret joculariter purpuratus, & dumis coronatus, illud unum atrocissimum Crucifige est auditum.

Plutarchus in Fabio, Pridie, inquit, praeli purpura ad Imperatoris tentorium in hastâ est suspensa, militi ad exortationem pugnam accendendo. Hoc illis signum * cocineum robusita fuit exhortatio ad animos in hostem erigendos. Haud minus nobis hæc Christi purpura instar multarum concionum sit, ut cum pugnandum est adversus

caco